

РЕШЕНИЕ

№ 24400

гр. София, 15.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в
публично заседание на 23.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **4566** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/](#), вр. с [чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/](#).

Образувано е въз основа на Решение № 4303/24.04.2025г. на ВАС на РБ постановено по адм.дело № 1463/2025г., с което е отменено съдебно решение №22181/04.11.2024г. по адм.дело № 5635/2024г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд със задължителни указания. С отмененото решение е отхвърлена жалбата на П. С. М.-ЕГН: [ЕГН], подадена чрез адв.Т. Р., срещу Решение № 1040-21-31 от 17.01.2024г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което също е отхвърлена жалбата ѝ срещу Разпореждане № РВ-3-21-01424536 от 27.09.2023г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град. С разпореждането жалбоподателката е задължена да възстанови добросъвестното получено парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение за бременност и раждане, за периода от 01.08.2017г. до 20.02.2020г., в размер на 17231.63 лв.(главница).

С първоначалната си жалба до съда се оспорват констатациите на директора на ТП на НОИ С.-град, че П. М. няма качеството „осигурено лице“, поради това, че не е упражнявала трудова дейност при работодателя „Геодим-21“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], за която да е настъпило основание за осигуряване по смисъла на КСО, които констатации са обосנוвали издаването на разпореждането, потвърдено с посоченото решение на директора на ТП на НОИ С.-град. Жалбоподателката счита, че неотговаря на истината и не е доказано твърдението на административният орган за неупражняването на трудова дейност, тъй като в изисканите от г-жа М. писмени обяснения същата е посочила, конкретно работно време, работно място и длъжност „рекламен агент“ с размер на възнаграждението от 1980 лв. Всички доказателства събрани при

проверката сочат, че М. е упражнявала трудова дейност при този работодател, като в обжалваното разпореждане не е посочен нито един аргумент в обратна насока, който да обори това нейно твърдение. Не е ясно защо административният орган не е кредитирал тези писмени данни и не е изложил аргументи за това. Счита, че за извършени от осигурителя нарушения не може да се вмени отговорност на осигуреното лице да възстанови процесните суми. В заключение отправя искане за отмяна на оспорения акт.

При повторното разглеждане на делото процесуалният представител на жалбоподателя моли отново за отмяна на решението на директора на ТП на НОИ С.-град и потвърденото с него разпореждане. Счита, че безспорно се доказва от представените писмени доказателства и документи и устни такива, дадени от свидетелите, както в предходното съдебно производство, така и в настоящото, че доверителка му е упражнявала реално трудова дейност в „Геодим-21“ ЕООД през процесния период, поради което е подлежала на задължително осигуряване и съвсем неоснователно административният орган е решил без да е събрал необходимите доказателства, че същата не е имала право на обезщетения, които ползвала за отглеждане на детето си Твърди, че тези обезщетения не са неоснователно получени от същата, а обстоятелството, че ръководството на дружеството не е извършвало свои, законоустановени задължения към бюджета на ДОО и документални задължения към НАП, в никакъв случай не могат да се вменят във вина на жалбоподателката. Позовава се на писмените бележки, представени в предходното дело.

Ответникът – директора на ТП на НОИ С.-град, се представлява от юрисконсулт П., който оспорва жалбата. В позиция по същество и в представени писмени бележки моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна. Поддържа, че показанията на разпитаните по делото свидетели не следва да се кредитират, тъй като същите противоречат на събраните по делото други доказателства и не доказват реално престоиране на труд от жалбоподателката. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в производството и не представя становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От данните по делото се установява, че в ТП на НОИ - С.-град за П. С. М. са представени от „Г.-21“ ЕООД-ЕИК[ЕИК] удостоверения по образец приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) с данни относно правото на парични обезщетения по болнични листове № E20178299315 за периода от 01.08.2017 г. до 15.08.2017 г. вкл., № E20171142579 за периода от 22.10.2017 г. до 23.11.2017 г. вкл.

По посочените болнични листове и с оглед подадените от „Г.-21“ ЕООД данни по чл. 5. ал. 4 от КСО (по арг. от чл. 54к от КСО) на П. С. М. са изплатени парични обезщетения в общ размер на 1 285,24 лв.

От ЕТ „Оптимум сентър - Ива Георгиева“, ЕИК[ЕИК] за П. С. М. в ТП на НОИ - С.-град е представено удостоверение по образец приложение № 9 към чл. 8. ал. 1 от НПОПДОО с данни относно правото на парично обезщетение по болничен лист № E20171142580 за периода от 22.10.2017 г. до 23.11.2017г. вкл.

От „Оптимум пубблишинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за П. С. М. в ТП на НОИ - С.-град са представени удостоверения по образец приложение № 9 към чл. 8. ал. 1 от НПОПДОО с данни относно правото на парични обезщетения по болнични листове № E20183013636 за периода от 07.01.2019 г. до 20.02.2019 г. вкл., № E20196063346 за периода от 12.02.2019 г. до 25.03.2019 г., № E20196844794 за периода от 26.03.2019 г. до 21.05.2019г. вкл., удостоверение по образец

приложение № 10 към чл. 9, ал. 1 от НПОПДОО с данни относно правото на парично обезщетение по чл. 50, ал. 1 от КСО за периода от 22.05.2019г. до 20.02.2020 г. вкл.

От „Асвекс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за П. С. М. в ТП на НОИ - С.- град са представени удостоверения по образец приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО с данни относно правото на парични обезщетения по болнични листове № E20183013637 за периода от 07.01.2019 г. до 20.02.2019 г. вкл., № E20196063345 за периода от 12.02.2019 г. до 25.03.2019 г., № E20196844793 за периода от 26.03.2019 г. до 21.05.2019 г. вкл., удостоверение по образец приложение № 10 към чл. 9, ал. 1 от НПОПДОО с данни относно правото на парично обезщетение по чл. 50, ал. 1 от КСО за периода от 22.05.2019 г. до 20.02.2020 г. вкл.

По реда на НПОПДОО за периодите на отпуск за временна неработоспособност, разрешени с болнични листове № E20171142580, № E20183013636, № E20196063346, № E20196844794, № E20183013637, № E20196063345, № E20196844793 и по заявления- декларации за изплащане на парични обезщетения по чл. 50, ал. I от КСО за периода от 22.05.2019г. до 20.02.2020 г. вкл., на жалбоподателката са изплатени парични обезщетения в общ размер на 23 784,21 лв., като при изчислението на паричните обезщетения за временна неработоспособност по съответните болнични листове и заявления-декларации, в дохода от който са определени размерите на паричните обезщетения, е включен и осигурителен доход за периода от месец 07/2016г. до месец 07/2018г. съгласно данни, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО чрез „Геодим-21“ ЕООД.

При осъществен последващ контрол на изплатени парични обезщетения по КСО и на спазване на осигурителното законодателство, е извършена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване на „Геодим-21“ ЕООД, резултатите от която са обективирани в Констативен протокол № KB-5-21-01 157898V04.07.2022 г. на контролен орган при ТП на НОИ - С.-град. По данни от Търговския регистър е установено, че „Геодим-21“ ЕООД е регистрирано на 24.07.2014 г. с едноличен собственик и управител Д. И. У. и адрес по седалище [населено място],[жк], [жилищен адрес]. До управителя на дружеството са изпратени задължителни предписания за представяне на финансово - счетоводна документация, необходима за извършване на проверка по разходите на ДОО, но контакт не е осъществен и е потърсено съдействие от органите на МВР - СДВР. На 03.12.2021 г. У. се е явил пред контролен орган на ТП на НОИ - С.-град, като са връчени заповед за ревизия по разходите на ДОО и задължителни предписания за представяне на документи, необходими за проверката. В отговор на 29.12.2021г. в ТП на НОИ – С. – град са представени трудови договори на 4 лица, разплащателни ведомости, вносни бележки за изплатени трудови възнаграждения за част от 2016г., отчетни форми за явяването/неявяването на работа; дневник за приети болнични листове; фактури; данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО и финансови отчети за 2015г. до 2018г.; хронологични описи на счетоводните документи. Установено е, че към момента на проверката по партида на дружеството в ТР има обявени ГФО за финансовите 2015г.;2017г. и 2018г.

На основание чл. 44, ал. 1 и във връзка с чл. 36 от АПК и чл. 74 и 75 от ДОПК, до компетентната ТД на НАП е изпратено искане с изх. № 1042-21-29#1/30.11.2021 г. за предоставяне на информация относно извършваната от „Геодим-21“ ЕООД търговска дейност. Съгласно получения отговор с вх. № 1042-21-29#9/30.12.2021 г. на дружеството е извършена проверка за факти и обстоятелства в информационната система на НАП и е установено следното:

Подавани са декларации по чл. 92 от ЗКПО за периода от 2014 г. до 2018 г. вкл., липсват данни за 2019 г. и 2020 г. „Геодим-21“ ЕООД има регистрирано фискално устройство, обект - офис с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес]. ап. 29, с дата на въвеждане в експлоатация 06.04.2015 г. и дата на изтичане на контракта - 08.04.2019 г. Има данни за регистриран оборот за периода от 22.07.2015г. до 28.12.2018г. Информацията по чл. 5, ал. 4 от КСО е подавана по електронен път с

КЕП, с титуляр Д. И. У..

От НАП е предоставена и следната информация: „Геодим-21“ ЕООД не е регистрирано по ЗДДС. Дейността на дружеството е производство на дървен материал и корк без мебели, производство на изделия от слама и материали за плетене, а видно от подаваните годишни финансови отчети няма деклариран ДМА, с които да бъдат произвеждани. Съгласно подадените годишни данъчни декларации кода на основната дейност на дружеството е производство на дървен материал и корк, без мебели, производство на слама и материали за плетене, като същевременно регистрираното фискално устройство е за обект „офис“. За финансовите 2017 г. и 2018 г. дружеството декларира колкото приходи, толкова и разходи, а в последния подаден баланс към ГФО за 2018 г. не са посочени налични продукции, стоки и материали към 31.12.2018 г. Съгласно обявените данни в ГФО, конкретно в отчетите за приходи и разходи за 2015 г. и 2016 г., разходите за персонал надвишават приходите от продажба на продукцията. При направената справка от Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел на Агенция по вписванията, е установено, че за съставител на годишните финансови отчети е посочен Д. У., без да има данни за правоспособност, каквито изисквания са посочени в чл. 18, т.1 и т.2 от Закона за счетоводството. Няма данни за собствени и/или наети помещения, няма подавани декларации по чл. 55 от ЗДДФЛ, както и плащания на такива доходи, деклариран в справките по чл. 73, ал. 1 от същия закон. Съгласно база данни на НАП дружеството не притежава имущество /движимо и недвижимо/. Няма нито едно плащане на осигурителни вноски от регистрацията до момента на проверката. Д. И. У. е назначаван на длъжности: „кофражист“, „общ работник строителство на сгради“, „работник строителство“, „общ работник“ и др. Същият е с прекъснати здравноосигурителни права. При направена справка в информационната база на НАП е установено, че управителят представлява и други фирми, в това число deregистрирани по ЗДДС по инициатива на НАП и със задължения към бюджета в особено големи размери. У. няма декларирано упражняване на дейност като управител на „Геодим-21“ ЕООД. От ТД на НАП С., офис М. е изразено становище, че може да се направи извод за фиктивна регистрация на дружество чрез подставено лице или т.нар. мнимо представителство.

Съгласно данните в информационната система на НОИ, от дружеството са подадени уведомления по чл. 62. ал. 5 от КТ за сключени трудови договори с 4 лица, като към момента на проверката всички договори са прекратени. Длъжностите, на които са наети лицата в периода от м.08.2014 г. до м.07.2018 г. са „интериорен дизайнер“, „инженер производство“, „дърводелец мебелист“ и „рекламен агент“. Деклариран са трудови възнаграждения в размери от 440.00 лв. до 2 600,00 лв. месечно.

При извършена проверка в Регистър на осигурените лица е установено, че от „Геодим- 21“ ЕООД са подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от м.08.2014 г. до м.07.2018 г., като задълженията за периода от месец 08/2014 г. до месец 07/2018 г. са в размер на 31 991,01 лв.

В хода на проверката, до лицата за които са подадени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ за сключени трудови договори и данни по чл.5, ал.4 от КСО вкл. и П. М., са изпратени задължителни предписания за представяне на документи и сведения за изясняване на факти и обстоятелства относно трудовата им заетост в „Геодим-21“ ЕООД.С вх. № 1042-21-29#15/17.03.2022 г. П. С. М. е предоставила следните сведения по реда на чл.44-46 от АПК: Работно място - от вкъщи, кв. Разсадника, [жилищен адрес]; длъжност - „рекламен агент“; размер на получаваното трудово възнаграждение - „1 980“; начин на изплащане на трудовото възнаграждение – „по банка и в брой“; адрес, на който е изплащано трудовото възнаграждение - „О., [улица], кв. „Разсадника“, бл. 30“; от кой – „Д. У.“; права и задължения, съгласно длъжностна характеристика - „разработване на рекламни стратегии за продукти“; естество на

извършваната работа - „изработване на рекламни стратегии за продукти, търсене на нови клиенти, онлайн реклама, разпространение на брошури, изработване, срещи с потенциални клиенти, телефонни разговори, ходене по мебелни магазини, изложения“; лице, което я е запознало с естеството на работа - „Д. У.“; причини за прекратяване на трудовия договор - „преназначиха ме в друга фирма на г-н У.“. Приложила е копия на трудов договор, заповед за прекратяване на трудов договор, длъжностна характеристика, служебна бележка, молба, декларации и протокол за постъпване на работа.

С оглед на събраните при проверката доказателства и предоставената от компетентната ТД на НАП информация и при съвкупен анализ на събраните доказателства контролният орган е обосновал извода, че периода от м.08.2014 г. до м.07.2018 г. за наетите лица дружество „Геодим-21“ ЕООД е фиктивен осигурител, подаващ информация в НАП за осигуряване с декларация обр.1 на физически лица, без да се внасят дължимите осигурителни вноски. Прието е, че установените факти и обстоятелства сочат, че без правно основание са декларирани данни в регистрите на НАП и НОИ с цел придобиване на осигурителни права. В тази връзка, на „Геодим-21“ ЕООД са издадени Задължителни предписания № 3Д-1-21-01157882\04.07.2022г. за заличаване на неоснователно подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за 4 лица, вкл. и за П. С. М. за периода от 08.07.2016г. до 18.07.2018г. След влизане в сила на задължителните предписания и предвид неизпълнението им от осигурителя, неоснователно подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от „Геодим-21“ ЕООД за посочените в предписанията лица и периоди, вкл. и за жалбоподателката П. С. М. за периода от 08.07.2016 г. до 18.07.2018 г. са служебно заличени на основание чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

В оспореното решение се сочат правни последици от заличаването на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени от „Геодим-21“ ЕООД за П. С. М., а именно: 1.Неоснователно изплатените парични обезщетения по болнични листове № Е20178299315 за периода от 01.08.2017г. до 15.08.2017г. вкл., № Е20171142579 за периода от 22.10.2017г. до 23.11.2017г. вкл., за които са представени данни с удостоверения по образец Приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО от „Геодим-21“ ЕООД; 2.Неправилно определените размери на паричните обезщетения по болнични листове № Е20171142580 за периода от 22.10.2017г. до 23.11.2017г. вкл., № Е20183013636 за периода от 07.01.2019г. до 20.02.2019г. вкл., № Е20196063346 за периода от 12.02.2019г. до 25.03.2019г., № Е20196844794 за периода от 26.03.2019г. до 21.05.2019г. вкл.; № Е20183013637 за периода от 07.01.2019г. до 20.02.2019г. вкл., № Е20196063345 за периода от 12.02.2019г. до 25.03.2019г., №Е20196844793 за периода от 22.03.2019г. до 21.05.2019г. вкл. и по заявления-декларации за изплащане на парични обезщетения по чл.50, ал.1 от КСО с начална дата 22.05.2019г., за които удостоверения по образци към НПОПДОО са представени от ЕТ „Оптимум сентър-Ива Георгиева“, „Оптимум пбблишинг“ ЕООД и „Асвекс“ ЕООД и при чието изчисляване по реда на чл.41, ал.1 и чл.49, ал.1 от КСО е взет предвид и осигурителния доход на лицето по данните по чл.5, ал.4 от КСО, подадени от „Геодим-21“ ЕООД.

Въз основа на промяната на данните в Р. и установеното неоснователно изплатени, респ. неоснователно изчислени в по-висок, недължим размер на паричните обезщетения след преизчисляването им е издадено Разпореждане № РВ-3-21-01424536/27.09.2023 г. на длъжностното лице по чл. 114, ал. 3 от КСО, с което е постановено П. С. М. да възстанови неоснователно получени парични обезщетения за периода от 01.08.2017 г. до 20.02.2020 г. в размер на общо 17 231,63 лв. - главница.

Срещу разпореждането е подадена жалба вх. № 1012-21-1285 от 18.12.2023 г., въз основа на която е постановено и оспореното в настоящето производство решение. От решаващия орган е прието е, че жалбоподателят не е упражнявал трудова дейност, поради което не е възникнало основание за осигуряване и той няма качеството "осигурено лице".

Прието е, че не е достатъчно лицето да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, а е необходимо да осъществява трудова дейност въз основа на това правоотношение. При тези мотиви обезщетението за временна неработоспособност за посочения период и в посочения размер, изплатено на жалбоподателя е преценено като неоснователно и недължимо платено, тъй като данните, подадени от „ГЕОДИМ-21“ ЕООД за периода от 08.07.2016 г. до 18.07.2018 г. са заличени и не следва да се вземат предвид при определяне на правото и размера на обезщетението.

В хода на предходното съдебното производство са събрани гласни доказателства чрез разпита на двама свидетели. От показанията на свидетеля М. Д. Р., разпитана в о.з. на 26.09.2024г., се установява, че тя е водила счетоводството на фирма „Геодим-21“ЕООД с управител Д. У. в периода 2016г.-2018г. Познава жалбоподателката, назначена на работа в дружеството като рекламен агент. През периода 2016г. до 2018г. дружеството е осъществявало дейност, имало е касов апарат и офис в блок-без посочен адрес. Тя заемала длъжност счетоводител. Свидетелката твърди, че е виждала П. М. да работи като рекламен агент, да носи рекламни брошури, изготвени от нея. М. вземала и фишове за заплата. Свидетелката сочи също, че всеки месец е давала на управителя ведомостите за заплати и платежни нареждания. Соци, че в дружеството работили към 3-4 човека.

От показанията на свидетеля Д. Р. се установява, че през 2016 г. е посетил изложението „С.“, където срещнал жалбоподателката, тя раздавала рекламни брошури. След няколко дни ѝ се обадил на телефон посочен в брошурата, срещнал се с П. и отишли до в цех на гърба на Централни гробища в кв.О., където се произвеждали мебели, а той искал да си поръча кухня. Видял двама служители в цеха и в офиса видял двама служители. В цеха имало машини за рязане и други машини, като След 10-на дни П. довела едно момче да дома на свидетеля, взели размери и след известно време му била изпълнена поръчката. През цялото време контактувал с П..

При повторното разглеждане на делото, в изпълнение на дадените с Решение № 4303 от 24.04.2025г. указания, с определението за насрочване на делото съдът е указал на жалбоподателя, че носи доказателствената тежест за установяване факта на реално извършвана от нея трудова дейност за процесния период. В тази връзка по искане на жалбоподателя са събрани писмени доказателства, а именно представени са два приемо-предавателни протокола от 16.06.2017г. и от 01.09.2016г. за изработени рекламни материали/брошури, подписани от жалбоподателката и Г. У. - управител на „Геодим-21“ЕООД, както и гласни доказателства чрез разпита на свидетеля И. М., като клиент на дружеството

„Геодим-21“ЕООД, който е комуникирал с жалбоподателката, в качеството ѝ на рекламен агент на „Геодим-21“ЕООД.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно [чл. 168, ал. 1 АПК](#) Съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по [чл. 146 АПК](#).

Жалбата срещу решението на директора на Териториално поделение на НОИ-С. е подадена от активно процесуално легитимирано лице, което е адресат на издаденото решение от ответната страна, и чиито права и законни интереси са засегнати от същото. Оспорването е осъществено в законоустановения срок по [чл. 118, ал. 1 от КСО](#), същото е надлежно упражнено, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно [чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс \(АПК\)](#), приложим на основание [чл. 118, ал. 2 от КСО](#), съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по [чл. 146](#) – издаден ли е акта от компетентен орган, в писмена форма, спазени ли са материалноправните и административнопроизводствените правила; актът съобразен ли е с целта на закона.

Решение № 1040-21-31 от 17.01.2024г. на директора на ТП на НОИ – С. град е издаден от оправомощен орган, в рамките на неговата компетентност, съгласно [чл. 117, ал. 3 от КСО](#) и приложената по делото Заповед № 1712/17.08.2015г. на Управителя на НОИ, удостоверяваща заеманата длъжност от издателя на оспореното решение. Обективизирано е в посочената в същата разпоредба писмена форма и е със съдържание, регламентирано в [чл. 59, ал. 2 от АПК](#). Отговаря на изискването за мотивираност съгласно [чл. 117, ал. 3 от КСО](#). От обстоятелствената част на оспорения акт недвусмислено се изяснява, че контролиращият административен орган споделя извода на издателя на административния акт за наличие на предпоставките по [чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО](#) за възстановяване на добросъвестно получени суми от осигурителни плащания, когато след изплащането им са представени нови данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. Приема също така, че разпореждане № РВ- 3-21-01424536/27.09.2023г. е издадено от материално и териториално компетентен орган, съгласно приложената по делото Заповед № Ц-1015-21-168/21.10.2010г. на директора на ТП на НОИ С. – град.

Съдът намира, че Разпореждане № РВ- 3-21-01424536/27.09.2023г., както и потвърждаващото го решение на директора на ТП на НОИ, предмет на оспорване в настоящото производство са издадени, при липсата на анализ на всички събрани в хода на административното производство доказателства по отделно и в

тяхната съвкупност, при неизяснена в цялост фактическа обстановка и в противоречие с материалноправни разпоредби. Съображенията за това са следните:

На първо място административният орган е приел за безспорно установено влизането в сила на издадените задължителни предписания на „Геодим-21“ ЕООД, без обаче да конкретизира датата им на влизане в сила.

При проверка и анализ на приложените доказателства съдът не установи документи или данни, които да потвърждават изводите на административния орган, а още по-малко такива, които да имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане на суми за осигурителни плащания на жалбоподателя.

В мотивите на задължителни предписания № ЗД-1-21-01157882/04.07.2022г. е посочено, че осигурителят „Геодим-21“ ЕООД следва да заличи основни данни за П. С. М., за която са подавани по [чл. 5, ал. 4 от КСО](#) за периода от 07.2016-07.2018 г. Видно от приложените по делото доказателства тези задължителни предписания са връчени чрез залепване на съобщение на таблото на ТП на НОИ – С. град по реда на [чл. 110, ал. 4, изр. 2 от КСО](#) /лист 27/ от делото, без да са били налице предпоставките за това.

Разпоредбата на [чл. 110, ал. 4 от КСО](#) дава възможност за връчване на разпореждания, актове за начет и задължителни предписания чрез поставяне на съобщение на таблото за обявления в териториалното поделение на НОИ или на интернет страницата на НОИ за срок от 7 дни, НО САМО КОГАТО не може да бъде връчено на отговорните лица лично срещу подпис, чрез лицензиран пощенски оператор с обратна разписка на посочен адрес или на съответния адрес по [чл. 18а, ал. 8 от Административнопроцесуалния кодекс](#) или по електронен път по реда на [Закона за електронното управление](#). В административната преписка липсват доказателства, че е направен опит за надлежно връчване на задължителните предписания по всички възможни и посочени в [изр. 1-во](#) способи. В тази насока съдът съобрази, че по делото липсват данни задължителните предписания да са връчени по електронен път на декларирания още през 2014г. и наличен в Търговския регистър електронен адрес на дружеството GEODIM21@ABV.BG. Следователно административният орган не е положил всички необходими усилия да връчи редовно на осигурителя задължителните предписания, като не е предприел действия за връчването им и на посочената в Търговския регистър електронна пощи декларирана от дружеството. При тези данни не може да се приеме, че предпоставките по [чл. 110, ал. 4, изр. 2 от КСО](#) са били налице. Връчването чрез залепване на съобщение е ненадлежно. Същевременно по делото също така липсват данни за датата на влизане в сила на тези задължителни предписания, за да са могли същите да породят желаните правни последици, в т. ч. да доведат до законосъобразно заличаване на данните по [чл. 4, ал. 5 от КСО](#) за П. М.. В тази връзка следва да се приеме, че мотивите и изводите на административния орган не са подкрепени със съответни доказателства.

На следващо място, дори и да се приеме, че издадените задължителни предписания са влезли в сила, то същите са непротивопоставими на осигуреното лице, защото то няма обезпечена от приложимата нормативна уредба възможност да ги оспори. В тази връзка същественият въпрос за разрешаването на спора е извършвана ли е от жалбоподателката реална трудова дейност в полза на работодателя по сключения от тях трудов договор, доказателствената тежест, за установяването на което се носи от жалбоподателя. В тази връзка съдът съобрази следното:

Съгласно нормата на [чл. 226 от АПК](#) при повторно гледане на делото първоинстанционният съд го разглежда по общия ред, като производството започва от първото незаконосъобразно процесуално действие, послужило като основание за връщане на делото. Това е общото правило. Според ал. 2 обаче, касаеща конкретно допустимите доказателства при повторно разглеждане на делото от първоинстанционен съд, съставляваща специална разпоредба спрямо общата по ал. 1, при новото разглеждане на делото се допускат само писмени доказателства, които не са могли да бъдат известни на страната, както и доказателства за новооткрити или новонастъпили обстоятелства след първоначалното разглеждане на делото от първоинстанционния съд. По делото не са представяни нито нови писмени доказателства, нито доказателства, които касаят новооткрити или новонастъпили обстоятелства след първоначалното разглеждане на делото. В случая представените от жалбоподателката два приемо-предавателни протокола от 16.06.2017г. и от 01.09.2016г. за изработени рекламни материали/брошури, подписани от нея и Г. У. - управител на „Геодим-21“ЕООД са могли да бъдат известни на страната и представени при първоначалното разглеждане на делото, а събраните гласни доказателства чрез разпита на свидетеля И. М., като клиент на дружеството „Геодим-21“ЕООД, който е комуникирал с жалбоподателката не установяват новооткрити или новонастъпили обстоятелства след първоначалното разглеждане на делото, поради което същите не следва да бъдат кредитирани.

От събраните при първоначалното разглеждане на делото доказателства обаче се установява, че дружеството „Геодим-21“ЕООД е извършвало търговска дейност в периода 2016г. – 2018г., за която е подавало и ГДД по чл. 92 от ЗКПО както и ГФО. Тези обстоятелства, установено в хода на административната проверка, съгласно получения отговор от НАП се потвърждават и от разпита на двамата свидетели, при първоначалното разглеждане на делото. От показанията на свидетеля Д. П. се установява, че е посетил цех на дружеството, находящ се в кв „О.“ – на гърба на Централни гробища, където си поръчал кухня и видял, че има работници. От показанията на свидетелката М. Р. се установява, че същата е обслужвала счетоводно дружеството именно за посочения периода 2016г. – 2018г., като през този период дружеството е осъществявало дейност и е имало регистриран касов апарат. Съдът кредитира тези показания, като последователни и непротиворечащи на останалите писмени доказателства, доколкото данните получени от НАП също установяват регистрирано фискално устройство и

декларирана търговска дейност по производство, търговия и монтаж на мебели за процесните периоди. Установени са и реализирани обороти, съгласно справка за регистрирани данни от З задачи за ФУ от дата 06.04.2015г. до 06.04.2019г. /лист 53 и сл/ от делото, както и представена от управителя на дружеството справка за клиенти и доставчици на същото/лист 67, 68/ от делото. Тези доказателства макар и представени са останали необсъдени в пода на административното производство. От показанията на свидетелката Р., обслужвала счетоводно дружеството също така се установява, че са издавани стандартни фишове за заплати с удържани осигуровки предоставени на жалбоподателката, а от показанията на св. Р. се установява, че жалбоподателката е престирала труд за „Геодим-21“ ЕООД чрез раздаване на рекламни материали/брошури и привличане на клиенти. Тези показания са в съответствие и с представените от жалбоподателката сведения, че е работила в дружеството като рекламен агент, като същата е посочила и точния адрес на цеха в[жк], [улица], като и е получавала трудово възнаграждение „по банка и в брой“. За последното свидетелстват и приложените към административната преписка разчетно-платежни ведомости за периода от м. септември 2016г. до м. юли 2018г., както и вносни бележки за изплатено трудово възнаграждение на жалбоподателката /стр. 78 до стр. 92/, неоспорени от ответника. Последните не са коментирани и анализирани от административния орган, вместо това същият се е позовал на последиците от задължителните предписания, за които липсват данни да са надлежно връчени и влезли в сила и неправилно е отъждествено т.нар. „мнимо представителство“ с липса на реално извършвана от осигурителя дейност за процесния период, респективно с липса на реално положен труд от жалбоподателката.

Видно е от събраните писмени и гласни доказателства на св. Р., счетоводител на дружеството - работодател, М. е имала сключен трудов договор, но и ефективно е изпълнявала трудовите си задължения по правоотношението си с работодателя от момента на назначаването ѝ през 2016г. до 19.07.2018г., за което ѝ е начислено и изплатено следващото ѝ се трудово възнаграждение. Свидетелските показания освен това логично и безпротиворечиво описват местоположението на въпросния цех, начина по който служителката е изпълнявала трудовите си функции, като впечатленията на този свидетел се ценят като непосредствени, с оглед заеманата длъжност-счетоводител на дружеството на работодателя, както и на свидетеля Р., като клиент на дружеството.

От друга страна, не може да се кредитира тезата на административния орган, че след като на М. не са заплащани осигурителни вноски от работодателя, то за нея не е възникнало основание за осигуряване и същата няма право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради неработоспособност по см. На чл. 40, ал. 1 от КСО. Факта на невнасяне на осигуровки от страна на работодателя не може да се вмени във вина на служителя, както и факта на допуснати други административни нарушения и неспазване на осигурителното законодателство.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4 а, ал. 1, и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Законът приема като осигурени лица, тези за които са внесени осигуровки и тези, за които осигурителните вноски са дължими. В случая по делото е установено, че осигурителните вноски са дължими, но за този факт вината на осигуреното лице не е доказана. Задължение за внасяне на осигурителните вноски за физически лица, съгласно чл. 5 от КСО има осигурителят. В случая видно от приложените по делото доказателства "Геодим 21" ЕООД като осигурител на М. е представил в НАП декларация за сключения трудов договор и за дължимите осигурителни вноски за работника, но не е внесъл реално сумите. Именно това обстоятелство не може да се вмени във вина на осигуреното лице, а вноските по ДОО остават дължими за сметка на работодателя, който не е изпълнил задължението си по чл. 5, ал. 1 от КСО.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира за опроверган решаващия извод на административния орган, че към релевантния момент М. не е имала качеството на "осигурено лице" по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, тъй като от момента на сключване на трудовия договор до ползването на отпуск за временна неработоспособност не била извършвала трудова дейност, за която да е подлежала на осигуряване по реда на чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО.

Предвид всичко гореизложено следва да се приеме, че мотивите и изводите на административния орган не са подкрепени със съответни доказателства. Оспореното Решение № 1040-21-31 от 17.01.2024г. и потвърденото с него Разпореждане № РВ-3-21-01424536 от 27.09.2023г. са постановени при неизяснена в цялост, както и неправилно установена фактическа обстановка, което е довело до неправилно приложение на материалния закон. С оглед на това като незаконосъобразни същите следва да бъдат отменени.

С оглед изхода на спора и отправеното пред касационната инстанция искане на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски по делото, на основание чл. 226, ал. 3 от АПК. Съгласно представения списък, същите са в размер на 30 за заплатена държавна такса и в размер на 1300 лв. за заплатен адвокатски хонорар. От ответника с представените пред касационната инстанция писмени бележки е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, което съдът не намира за основателно, предвид материалния интерес по делото, обема на оказаната правна помощ, както и с оглед разпоредбата на чл. 8, ал. 1 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба №1/2014 за възнагражденията за адвокатска работа.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София град

РЕШИ

ОТМЕНЯ Решение № 1040-21-31 от 17.01.2024г. на директора на ТП на НОИ С.-град и потвърденото с него Разпореждане № РВ-3-21-01424536 от 27.09.2023г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град, с което жалбоподателката е задължена да възстанови добросъвестното получено парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение за бременност и раждане, за периода от 01.08.2017г. до 20.02.2020г., в размер на 17231.63 лв.(главница).

ОСЪЖДА Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град да заплати на П. С. М.: ЕГН: [ЕГН] сумата от 1 330 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Р България в 14–дневен срок от съобщението му на страните.

СЪДИЯ: